

ČIPY – JE TO TAK VELKÝ PROBLÉM?

Zhruba před dvěma roky jsme na základě všeobecného konsenzu realizovali výměnu vstupních portálů za zodolněné a jejich zabezpečení elektronicky ovládanými zámky, otevíranými pomocí čipů. Shromáždění vlastníků tehdy přijalo zásadu vydat každému vlastníku bytové jednotky takový počet čipů, kolik odpovídá počtu přihlášených osob v daném bytě plus jeden navíc.

Objevují se však požadavky na další čipy navíc. Důvody jsou různé a všechny jsou více, či méně pochopitelné. Od takových, kdy členové rodiny, zde nebydlící, potřebují docházet za starou maminkou, která špatně chodí, pospává či špatně slyší a má potíž otevřít na zazvonění, až po takové, že třetí, vlastně čtvrtá nebo i pátá osoba potřebuje vstoupit do domu občasně vyvenčit pejska místo obyvatel bytu, nebo prostě i bez udání důvodu. Ti poslední bývají pobouřeni odmítnutím a argumentují někdy i omezováním svého práva byt plnohodnotně užívat.

Je tedy třeba se znovu zamyslet nad dříve přijatou zásadou.

Primární důvody, které vedly k nynějšímu zabezpečení vchodů, byly ty, že v našich velkých domech, kde každý známe jen sem tam někoho, byl v širokém měřítku nekontrolovaný pohyb lidí, kteří tam neměli co dělat, např. bezdomovců, nebo „černých“ podnájemníků, nepřihlášených ke službám, včetně jejich známých, kteří se k nim přišli jen vykoupat a vyprat si prádlo. Důsledkem bylo i to, že ve své době, osobně mohu hovořit o Uzbecké, celé druhé patro „patřilo“ bezdomovcům, kteří vylámali zámky od sklepů, co se jim hodilo, použili a hlavně tam natahali neskutečné množství hadrů, potřebu konali, kde chtěli, třeba i na schodech a chodbách. Jednou jsem tehdy do sklepů osobně vnikl a bylo tam cca 20-30 bezdomovců. Zavolaal jsem policii, byla bezmocná.

Dnes je v domech relativně klid. Nepořádek si tam děláme už jen sami, nikdo nám nevykrádá sklepy a naštěstí ani byty, už dávno jsme na schodech nešlápli do lidských exkrementů. Zdálo by se, že není důvod dělat nějaké cavyky s čipy. Jenomže, benevolence k jednomu znamená vyhovět každému. To povede k tomu, že mnozí si vezmou nějaký ten čip navíc, ať už z potřeby, nebo jen tak pro strýčka příhodu. Ztratím-li jeden čip z několika, nebo ho prostě nemohu najít, nebo ho vlastně ani moc nehledám, není to přece žádný velký problém a nepůjdu na výbor, abych tam ohlásil, který že to čip už vlastně nemám. Nebo to alespoň neudělám hned a čip tedy nebude zablokován. Pak už stačí, aby ho někde v okolí domu našel jeden čiperný bezdomovec a vyzkoušel, k čemu že je to vlastně dobré.

A už jsme tam, kde jsme byli dříve a navíc jsme investici do zodolnění a elektronického zabezpečení našich vchodů zmařili.

Naše velké domy, ve kterých se lidé navzájem ani neznají, s mnoha dobře vytápěnými zákoutími společných částí domů, nezvané hosty stále lákají. Svědčí o tom důkazy, které každý může dobře vidět. Zohýbané dveře od páčení, od nočních pokusů dostat se dovnitř.

Před dvěma lety jsme společně přijali na shromáždění vlastníků zásadu, kterou výbor musí hájit ve jménu nás všech. Bude-li dostatečně široká vůle ji změnit, je to možné – ale opět jen rozhodnutím shromáždění vlastníků. Sdělte nám prosím svoje názory, chceme a potřebujeme je znát.